

[Undervisningsministeren.]

Herudover vil jeg gerne tilføje, at regeringen vil følge udviklingen i amterne nøje. Vi ved, at der er store problemer omkring alkoholspørgsmålet, og vi ønsker selvsagt ikke at forringe mulighederne for bekæmpelse af disse problemer. På nuværende tidspunkt må det imidlertid være op til de decentrale organer at arbejde videre, men som sagt vil regeringen opmærksomt følge udviklingen.

Det er min opfattelse, at denne sag nu har fået en overordentlig grundig behandling her i tinget. Regeringen har tilkendegivet sin indstilling så klart, at der ikke kan herske tvivl om, at det præventive arbejde bør prioriteres højt. For dem, der har samme opfattelse, må det være indlysende, at der nu bør skabes ro om videreførelsen af dette arbejde.

Forespørgeren (Ebba Strange) (SF):

Jeg takker for ministerens redegørelse. Jeg smiler lidt ad ministerens sidste bemærkning om, at nu må der skabes ro. Minister, vi regerer jo ikke kun for at skabe ro, og vi skaber jo ikke ro bare ved at træffe beslutninger her eller i ministeriet eller i lønningsrådet, eller hvor der ellers træffes beslutninger. Der skulle også skabes ro omkring folkeskolen, når vi havde fået en ny folkeskolelov. Uroen opstår jo altså ude omkring, for hvis opgaverne ikke bliver løst rigtigt, opstår der uro, og det kan vi ikke forhindre ved at besværgе et eller andet fra denne talerstol. Jeg er ikke ude på at skabe uro, men jeg er ude på at prøve på at forhindre, at der bliver uro ude omkring, fordi vi ikke løser opgaverne tilstrækkelig godt.

Det, jeg godt vil tage fat i, er altså, at jeg ikke mener, at de instanser, som ministeren henviser til skal overtage konsulenternes funktioner, er parate til at overtage de opgaver, og det er derfor, jeg er bekymret for, at disse opgaver ikke vil blive varetaget tilstrækkelig omsorgsfuldt endnu. Den sociale bistandslov er lige trådt i kraft her pr. 1. april. Vældig mange kommuner har slet ikke fået den op på skinnerne endnu. Vi ved, at der er et vældigt pres på hele behandlingsafdelingen ude omkring i kommunerne, og på grund af det og på grund af personalelofter og spareiver tyder adskillige af de rapporter, vi får ude fra kommunerne, på, at det

netop er det opsøgende og forebyggende arbejde, som ikke rigtig er kommet i gang efter de hensigter, der ligger i loven. Og det var jo netop den opsøgende og forebyggende virksomhed, der skulle overtage nogle af konsulenternes funktioner.

Med hensyn til amterne, så er social- og sundhedscentrene så nye institutioner, at de vældig mange steder først ligesom er ved at prøve at formulere deres virksomhed. Jeg har i hvert fald fået flere udtalelser fra amter, der giver udtryk for, at de skønner, de ikke har haft tid nok til at forberede sig på den nye opgave.

Vender vi os mod undervisningssektoren, ser det ikke bedre ud. Den nye folkeskolelov skal først til at træde i kraft til 1. august, og vi ved, hvor meget besvær der har været ude i kommunerne med at få den op at stå. Der står i folkeskoleloven, at der skal undervises i oplysning om rusgifte, men vi har ikke nogen erfaring for, hvordan den undervisning vil blive tilrettelagt og vil blive udført, og effekten ved vi slet ikke noget om endnu.

Tilbage står hele det store område af almindelig folke-, forældre- og ungdomsoplysning, som konsulenterne har varetaget, og så vidt jeg har kunnet få oplyst, er der ingen, der ved, hvordan den skal videreføres. Amtsunngdomscentrene har nok at lave, de har været udsat for personalenedskæringer og har travlt ligesom socialkontorerne med behandlingsopgaver, så der er ikke meget, der tyder på, at de vil kunne påtage sig en oplysningsvirksomhed foreløbig.

Når jeg har rejst sagen her igen, så er det, fordi jeg er bekymret over det beslutningsgrundlag, beslutningen er truffet på. Hvis det var vedtaget her i folketinget, så måtte vi tage til efterretning, at folketinget altså har besluttet, at denne gren af den forebyggende virksomhed skal skippes, og det måtte man jo så bøje sig for. Men ministeren henviser til lønningsrådet, og jeg mener ikke, at lønningsrådet kan være andet end rådgivende. Derfor er ansvaret ministerens, og jeg kan stadig væk ikke forstå, at ministeren ikke har sikret sig en folketingsstilling, inden hun foretog dette skridt. Jeg er helt overbevist om, og jeg er glad for, at ministeren har forsøgt at få konsulenterne antaget for endnu et år, men så vidt jeg kan